

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

KANCELARIA RADY MIASTA KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpiętno dnia:	2024 -01- 3 1
Nr	2.11.42
Podpis	

w sprawie skargi na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, 803) Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę (...) * na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie opisane w treści przedmiotowej skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, na podstawie którego rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji, przedkłada się Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa proponuje uznać skargę za niezasadną, uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do projektu uchwały.

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

Skarga (...) na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie została przekazana do Rady Miasta Krakowa przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie i dotyczy nieprawidłowości jakich zdaniem Skarżącego dopuścił się pracownik socjalny Filii nr 5 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie w prowadzonym postępowaniu.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, która zgodnie z § 57a ust. 4 pkt 1/ Statutu Miasta Krakowa przygotowuje dla Rady Miasta propozycje rozstrzygnięć w sprawach skarg zapoznała się z wyjaśnieniami przekazanymi przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie w sprawie zarzutów postawionych w skardze.

Dyrektor MOPS udzielając wyjaśnień poinformował, że zgodnie z art. 102 ust 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej z późn. zm. świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub przedstawiciela ustawowego. Ustawa o pomocy społecznej, jak i Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego określają, w jaki sposób pracownik ma przeprowadzić wywiad środowiskowy i jakie dokumenty są wymagane przy każdorazowym ustalaniu sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej osoby zgłaszającej się o pomoc. Osoby i rodziny ubiegające się o pomoc z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej są zobowiązane do udokumentowania swojej trudnej sytuacji społeczno-bytowej poprzez dostarczenie zaświadczeń, oświadczeń i dokumentów potwierdzających daną sytuację życiową.

W związku ze złożonym wnioskiem w dniu 30.06.2023 r. pracownik socjalny telefonicznie ustalił ze Skarżącym. termin wywiadu środowiskowego na 07.07.2023 r. W ustalonym terminie nie zastano Skarżącego w miejscu zamieszkania. Właścicielka lokalu poinformowała, że Skarżący jest nieobecny, bo pojechał do pracy. Pracownik socjalny kilkakrotnie podejmował próby nawiązania kontaktu telefonicznego ze Skarżącym, lecz bezskutecznie. W dniu 11.07.2023 r. wysłano wezwanie do Skarżącego do nawiązania kontaktu z pracownikiem socjalnym w celu ponownego ustalenia terminu wizyty w miejscu zamieszkania. W dniu 19.07.2023 r. Skarżący nawiązał kontakt z pracownikiem socjalnym i ustalono termin wywiadu środowiskowego. W dniu 24.07.2023 r. pracownik socjalny przeprowadził wywiad środowiskowy, w trakcie którego informował Skarżącego o konieczności dostarczenia dokumentu potwierdzającego dochód z pracy, który uzyskał w maju 2023 r. oraz dokumentacji od komornika w sprawie egzekucji zadłużenia alimentacyjnego, które są niezbędne do ustalenia sytuacji dochodowej. Pracownik socjalny wyjaśniał, że może samodzielnie wystąpić do zakładu pracy i komornika o przesłanie powyższych dokumentów. Skarżący nie wyraził zgody na podanie pracownikowi socjalnemu danych pracodawcy.

W dniu 25.07.2023 r. Skarżący zgłosił się do MOPS i dostarczył m.in. umowę o pracę na czas określony zawartą od 01.05.2023 r. do 07.05.2023 r., a także pismo od Komornika Sądowego informujące o zajęciu wynagrodzenia za pracę i zasiłków z tytułu egzekucji należności alimentacyjnych. Nie dostarczył zaświadczenia lub oświadczenia o dochodzie z pracy uzyskanym w maju 2023 r. W tym samym dniu za pośrednictwem poczty elektronicznej ww. doręczył skany pasków wynagrodzenia wypłaconego w czerwcu oraz w lipcu 2023 r. Nadal nie przedstawił dokumentu potwierdzającego wysokość wynagrodzenia wypłaconego w maju 2023 r.

Z uwagi, że Skarżący nie dostarczał odpowiedniej dokumentacji, Ośrodek samodzielnie wystąpił z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych do firm, których

danymi dysponował z prośbą o ustalenie dochodu Skarżącego wypłaconego w miesiącu maju 2023 r. Wystąpiono również z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych do Komornika Sądowego w Cieszynie z prośbą o informacje dotyczące dokonywanych potrąceń komorniczych, celem ustalenia wysokości alimentów.

Z odpowiedzi Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie, którą Ośrodek otrzymał w dniu 7.08.2023 r. wynikało, że w maju wyegzekwowano od ww. kwotę 433,04 zł. Kwota ta potwierdza fakt uzyskania dochodu w tym miesiącu przez Skarżącego.

Ośrodek ponownie wezwał Skarżącego do dostarczenia zaświadczenia o uzyskanym dochodzie w maju 2023 r.

W dniu 1.09.2023 r. Skarżący pisemnie oświadczył, że w maju nie uzyskał dochodu.

W dniu 06.09.2023 r. Ośrodek wysłał wniosek o udostępnienie danych osobowych do Firmy Vesuvius Poland Spółka z o.o. celem ustalenia dochodu Skarżącego, uzyskanego za pracę w kwietniu, a wypłaconego w maju 2023 r. W dniu 15.09.2023 r. otrzymano zaświadczenie o uzyskanym dochodzie w maju 2023 r.

W dniu 3.10.2023 r. pracownik socjalny skontaktował się telefonicznie ze Skarżącym i poinformował o konieczności złożenia stosownych wyjaśnień w sprawie rozbieżności dotyczących sytuacji uzyskanego dochodu w maju 2023 r. Ww. poinformował pracownika socjalnego, że nie zamierza składać żadnych wyjaśnień ani dokonywać żadnych ustaleń. W trakcie rozmowy zachowywał się w sposób niekulturalny, używał wulgaryzmów.

W związku z powyższym pracownik socjalny w dniu 3.10.2023 r. wysłał do Skarżącego wezwanie do złożenia wyjaśnień w sprawie uzyskanego dochodu w maju 2023 r. oraz zawiadomienie o możliwości wypowiedzenia się w sprawie zebranych dokumentów z wniosku z dnia 30.06.2023 r. wyznaczając termin trzech dni od odbioru przesyłki do kontaktu z pracownikiem socjalnym. W dniu 23.10.2023 r. Skarżący zgłosił się do pracownika socjalnego i złożył oświadczenie podkreślając, iż pracownik socjalny jest złośliwą osobą, a on nie pamięta jakie miał dochody w maju ponieważ leczy się psychiatrycznie.

Ośrodek z uwagi na brak możliwości rozpatrzenia wniosku z 30.06.2023 r. w trakcie prowadzonego postępowania wysłał do Skarżącego w ustawowych terminach zawiadomienia o przedłużeniu postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności Ośrodek na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego wydał decyzję odmawiającą przyznania pomocy Skarżącemu.

Zgodnie z art. 127 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z wydanej decyzji przysługuje prawo do złożenia odwołania w terminie 14 dni od dnia jej odebrania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Organ II instancji oceni wtedy prawidłowość prowadzonego przez Ośrodek postępowania.

Należy dodać, że w trakcie prowadzonego postępowania Skarżący wielokrotnie składał rozbieżne oświadczenia, w tym pod odpowiedzialnością karną dotyczące swojej sytuacji dochodowej w maju 2023 r, zaprzeczał podejmowaniu zatrudnienia i osiągnięciu jakichkolwiek dochodów. Podejmowane przez pracownika socjalnego próby wyjaśnienia i rzetelnego ustalenia sytuacji życiowej Skarżącego były odbierane jako jego nękanie. Ww. podważał kompetencje pracownika socjalnego. Skarżący nie współpracował z pracownikiem socjalnym w zakresie poprawy swojej sytuacji bytowej, nie podjął współpracy z Klubem Integracji Społecznej do czego został zobowiązany.

W ocenie Ośrodka Skarżący świadomie składał niezgodne z prawdą oświadczenia dotyczące jego sytuacji dochodowej i zawodowej utrudniając ocenę jego faktycznej sytuacji bytowej oraz możliwości samodzielnego rozwiązywania występujących problemów.

Z przeprowadzonej analizy dokumentacji wynika, że postępowanie prowadzone było z zachowaniem przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Należy dodać, że Ośrodek rozpatrywał skargę złożoną w dniu 31.07.2023 r. przez Skarżącego dotyczącą złożonego wniosku z dnia 30.06.2023 r. i nieprawidłowego

AM L

postępowania pracownika socjalnego Filii nr 5. Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające uznało skargę za bezzasadną.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej Ośrodek „wspiera osoby i rodziny”, nie jest zaś zobligowany do zaspokajania w pełni wszystkich potrzeb osób zwracających się o pomoc. Natomiast art. 4 ustawy o pomocy społecznej podkreśla, iż osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu swojej trudnej sytuacji życiowej. Dyrektor MOPS zaznaczył, że korzystanie z pomocy Ośrodka jest dobrowolne, a jeśli Skarżący chce korzystać z pomocy Ośrodka, musi dostosować się do zasad związanych z przyznawaniem świadczeń z pomocy społecznej.

W kwestii cyt. „podejmowanych działań przez pracownika socjalnego, które spowodowały u Skarżącego uszczerbek na zdrowiu, załamanie psychiczne” Dyrektor MOPS wyjaśnił, iż pracownik socjalny zaprzecza, aby zachowywał się w stosunku do Skarżącego nieodpowiednio. Z otrzymanych wyjaśnień wynika, iż zachowanie Skarżącego było niewłaściwe i utrudniało prowadzenie postępowania administracyjnego. Skarżący podważał kompetencje pracownika socjalnego i reagował agresją słowną na zadawane przez pracownika socjalnego pytania.

W trakcie spotkania w dniu 31.07.2023 r. z Kierownikami Zespołów Problemowych na terenie Filii nr 5, Skarżący zachowywał się również nieodpowiednio i niestosownie próbując zastraszać pracowników Ośrodka. Wychodząc z Ośrodka informował, że „przez kontakt z MOPS ma uszczerbek na zdrowiu psychicznym, co może w konsekwencji doprowadzić do samobójstwa”. Ośrodek powiadomił odpowiednie służby celem podjęcia działań zgodnie z kompetencjami. W dniu 9.08.2023 r. Kierownik Filii skierował do Skarżącego pismo informujące, iż dopuścił się nagannego zachowania znieważającego pracowników MOPS, którym przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych. Pouczono Skarżącego, że w przypadku zaistnienia podobnego zdarzenia Ośrodek wystąpi do organów ścigania z wnioskiem o wszczęcie przeciwko niemu postępowania karnego.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego stwierdzono, że działania podejmowane przez pracownika socjalnego są prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami.

Dyrektor MOPS zapewnił, że pracownicy ośrodka kierują się zasadą etyki zawodowej a podejmowane działania są zgodne z obowiązującymi przepisami i mają wymiar merytoryczny.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia należy uznać, że zarzuty zawarte w przedmiotowej skardze są niezasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”

W imieniu Komisji

